

FĂRĂ FOAME, NUMAI FAIMĂ: UN PRÂNZ L'ORÉAL

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 07

Toată dimineața trecuse cu munca, iar ce m-a surprins cel mai mult au fost tăcerile lui Giorgio — urmărea foarte atent această versiune a mea, descoperind că de fapt nu mă cunoștea deloc.

Rita, cumpărătoarea, a ajuns la restaurant pe motocicletă, aproape în același timp cu noi. Și-a scos casca și și-a lăsat părul lung să cadă liber, ca și cum ar fi spus: vin direct de la coafor, să vedem dacă vă place.

Giorgio a început să zâmbească și a spus: la naiba, știam că o să se aranjeze pentru tine, norocosule nenorocit.

Ce tot spui, ai înnebunit? am zis, încercând să domolesc lucrurile, și am intrat, iar ea a ales o masă în colț — retrasă, dar nu rotundă, dinadins dreptunghiulară — și m-a rugat să stau lângă ea.

Să lăsăm formalitățile, a spus, cred că suntem cam de aceeași vârstă — sunt de acord, dar n-o să te întreb vârsta ta oficială din registrele orașului Catania, asta e treaba celor de la cealaltă masă.

A izbucnit în râs, apoi m-a întrebat dacă sunt actor de teatru. Într-un fel, da, am spus — dar scena mea e strada.

Cu ce te ocupi? Vrăjitor, evident — ce întrebare! Ha, ha, ha, ha, ha, ha.

Ei bine, o să-ți spun cu ce mă ocup de fapt: îi învăț pe bărbați cum să devină atrăgători și interesanți, ca să găsească femei inteligente — ca tine — și, dacă se întâmplă, să le facă să se îndrăgostească.

Am început foarte bine — și cum s-ar numi meseria asta?

Sunt un preot fără sutană, dar cu glas.

Giorgio a preluat conversația și a spus ce stabilise cu sediul lui, iar eu am încetat să mai fac pe nebunul.

În ziua aceea nimeni n-a vorbit de afaceri sau de vânzări, dar am înțeles un lucru: un bărbat valorează exact cât mama care l-a făcut.

Ferdinando